

Passie is het 'geheim'

Miniworld Rotterdam blijft maar groeien

ROTTERDAM • Miniworld Rotterdam loopt als een trein en trekt steeds meer bezoekers. Dat is opvallend, want steeds meer attracties en musea in deze regio moeten het in deze magere tijden met steeds minder bezoekers doen. Hoe kan dat? Wat is het 'geheim' van deze unieke miniwereld aan het Weena?

SANDRA DE VliegH

Het geheim? Nou, daar is niks geheimzinnigs aan. Werp één blik in de enorme tentoonstellingsruimte en je weet het: passie. Deze miniatuurwereld is gemaakt door liefhebbers. Treinen, huizen, stations, boerderijen, autootjes, strandjes (inclusief naaktstrand met blote poppetjes!), de haven, mini-Rotterdam, de dieren, de bewoners; het is 535 vierkante meter pure passie tot in de kleinste details. Dat wordt gezien en gewaardeerd, door jong en oud, man en vrouw.

Neem Gert Damen (53) uit Rotterdam. Hij kijkt zijn ogen uit. „Ja ja, dat is het Noordereiland met de Hef. Alles klopt. Prachtig gedaan.” Zijn vrouw Christa bewondert de mini-uitvoering van Ahoy. „Ik wist niet wat ik moest verwachten, ik heb niets met treinen, maar dit had ik niet verwacht. Heel verrassend.”

De sfeer in Miniworld is informeel, soms zelfs kneuterig. De mannen die de trams een zetje geven als ze haperen, staan even later met een grote glimlach poffertjes warm te maken in het restaurantje.

En nog een *thumbs up*: de humor. Tenminste, voor wie er oog voor heeft. Overal in de miniwereld zitten geintjes verstopt. *Piet Piraat* op een olietanker, mannen in witte jassen rondom een overspannen kantoormanager, pinguïns dobberend op een ijsschots in de haven, de koe op het balkon, *Mega Mindy*, de secretaresse op het bureau van haar baas in het Groot Handelsgebouw. „Ja, die is op het randje,” zegt Marc van Buren, directeur van Miniworld Rotterdam, lachend.

Hij is maar wat trots dat 'zijn' attractie in deze tijd van minder en minder zo lekker loopt. Bij de start in 2007 trok de attractie in een jaar tijd 31.000 bezoekers. Eind vorig jaar stond de 'jaarteller' op 83.000, weer 3000 mensen meer dan in 2011. En dat is vooral te danken aan het enthousiaste team, vertelt Van Buren. „We hebben het niet makkelijk gehad. Anderhalf jaar lag hier alles voor de deur open, mensen konden ons amper vinden. Dan is het: verstand op nul en doorgaan. En dat in deze crisistijd en zonder

Voor opa én kleinzoon is Miniworld Rotterdam een groot feest van herkenning. FOTO'S SANNE DONDEERS

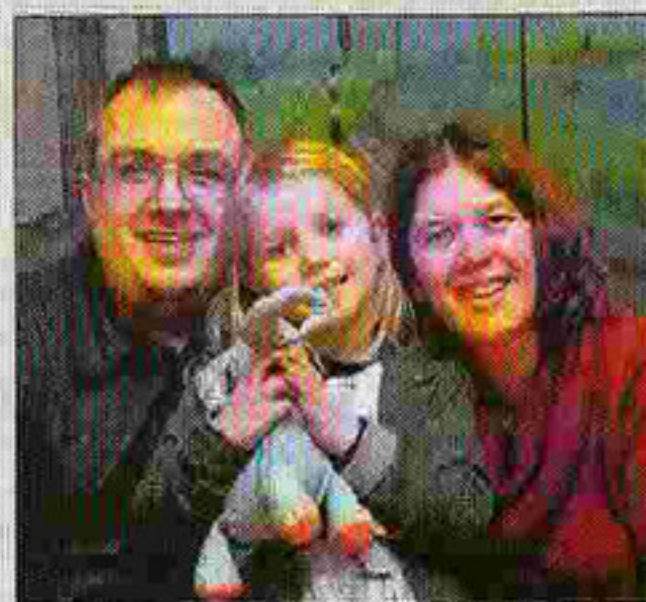
De broertjes Lucas (links) en Felix.

'Ideaal bij slecht weer'

Lucas (10) en Felix (7) uit Oostzaan, logeren bij opa en oma Bal in Ridderkerk. „We zijn hier al een keer eerder geweest,” vertelt Lucas. „Ik vind de treinen het aller-mooist.” Zijn broertje Felix: „Ik de bootjes.” Opa Ger: „Het is allemaal prachtig. Het lijkt op Madurodam, alleen heb je hier de dag en de nacht. Dat het licht uitgaat, dat maakt het extra leuk. En het is ideaal bij slecht weer.” Lucas: „Opa, we gaan toch nog een keer?”

subsidie, dat geeft een geuzengevoel. Zo van: niemand dacht dat we het konden, maar het is gelukt.”

Vorig jaar werd Miniworld Rotterdam door de ANWB-leden gekozen tot leukste uitje van Zuid-Holland.

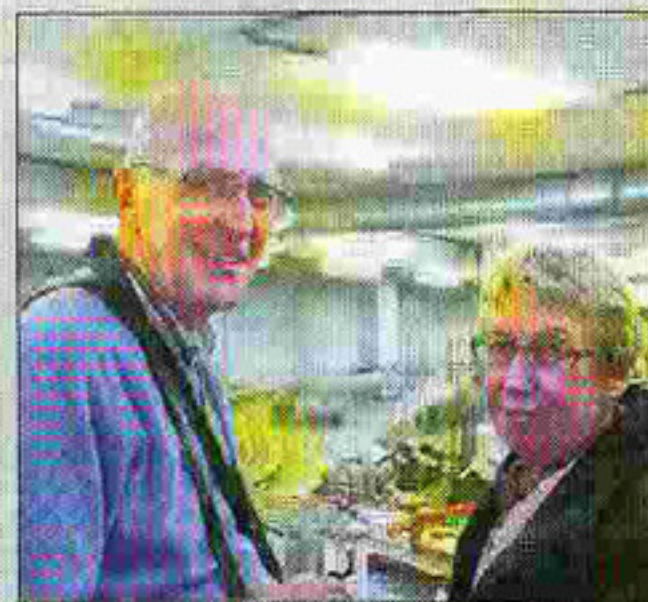

De familie Kool: Bart, Renske en Eefje.

'Die geintjes zijn erg leuk'

Bart, Eefje en Renske (4) Kool uit Purmerend. Bart: „Het is onze derde keer al. Ik ben gek op modeltreinen, maar ook als je niets met treinen hebt, is het fantastisch. Zeker voor kinderen. We komen hiervoor speciaal naar Rotterdam. De prijs is ook heel schappelijk.” Eefje: „Ik vind vooral al die geintjes erg leuk. En dat het licht en donker wordt.” En Renske? „Ik vond de kippen heel leuk! En de pannenkoeken!”

De directeur snapt dat wel: „Het is een totaalbeleving, veel meer dan maquettes en treinen. Het zijn ook de verhalen. Zoals de opa die tegen zijn kleinzoon zei: 'Kijk, dat is de oude Delftsche Poort, die bestaat

Meneer en mevrouw Van Toor.

'Je weet niet wat je ziet'

Meneer en mevrouw Van Toor uit Bergambacht. „Ik vind het schitterend. Het is prachtig gebouwd. Al die kleine dingetjes,” zegt meneer Van Toor (66), die thuis ook een modelspoorbaan heeft. „En ook de afwisseling van het platteland, de haven en de stad.” Zijn vrouw: „Toen ik het van buiten zag, dacht ik: dat kan nooit veel wezen. Maar binnen weet je niet wat je ziet. En ook zo groot. We komen zeker nog een keer.”

niet meer, maar daar heb ik nog met mijn opa onderdoor gelopen! En dan zie je zo'n kind kijken: echt waar? Dat raakt me. Misschien is dat het geheim. Mensen voelen dat hier iets bijzonders gebeurt.”